

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie P. K. (P. K.)

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 24 września 2025 r.

kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 320/23,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie

z dnia 22 marca 2023 r., sygn. akt V K 165/22,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

P. K. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa -Praga w Warszawie z dnia 22 marca 2023 r., sygn. akt V K 165/22, na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 157 § 1 k.k. w zb. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 18 stycznia 2022 r. w W. na szkodę O. S.

Wyrokiem tym ponadto, na podstawie art. 46 § 2 k.k., Sąd orzekł od oskarżonego nawiązkę w kwocie 2000 zł na rzecz pokrzywdzonej oraz - na mocy art. 44 § 2 k.k. - przepadek dowodów rzeczowych.

Sąd Apelacyjny w Warszawie, po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego i prokuratora – wniesionej na niekorzyść oskarżonego, wyrokiem z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt AKa 320/23:

- 1) zmienił zaskarżony wyrok, modyfikując opis czynu oraz przyjmując, że oskarżony P. K. , działając z zamiarem ewentualnym usiłował spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonej O. S. , i uznając, że tak przypisany czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa z art 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., skazał go na podstawie powyższych przepisów, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierzając mu karę 5 lat pozbawienia wolności;
- 2) w pozostałej części utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji;
- 3) na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

W postępowaniu przed Sądami I i II instancji oskarżony korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, który w przewidzianym ustawą terminie złożył wniosek o doręczenie mu oraz oskarżonemu odpisu wyroku Sądu II instancji wraz z uzasadnieniem.

P. K. odebrał odpis wyroku wraz z uzasadnieniem i pouczeniem w języku ukraińskim **w dniu 13 czerwca 2024 r.** (k. 21 akt SN).

Pismem z **dnia 21 stycznia 2025 r.**, skazany wniósł o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu celem wniesienia kasacji w niniejszej sprawie.

W dniu 26 marca 2025 r., Przewodnicząca II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie wyznaczyła skazanemu obrońcę z urzędu w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 320/23 (k. 882).

Adw. M. R. otrzymała zawiadomienie o wyznaczeniu jej obrońcą z urzędu dla P. K. w postępowaniu kasacyjnym wraz z odpisem orzeczenia z uzasadnieniem oraz pouczeniem w dniu 28 marca 2025 r. W dniu 28 kwietnia 2025 r. wniosła kasację w przedmiotowej sprawie.

Kasacja ta została w dniu 5 maja 2025 r. przyjęta przez Sąd Apelacyjny w Warszawie i przekazana do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

W pisemnej odpowiedzi na kasację obrońcy, prokurator wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania, z uwagi na wniesienie po upływie ustawowego terminu przewidzianego dla tej czynności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona przez obrońcę P. K. kasacja nie podlega rozpoznaniu, bowiem została wniesiona po upływie terminu zawitego dla dokonania tej czynności.

Skazany, który w dniu 13 czerwca 2024 r. otrzymał za pośrednictwem poczty przetłumaczony wyrok Sądu II instancji wraz uzasadnieniem i pouczeniem, jeśli zamierzał złożyć w tej sprawie kasację, powinien był w ciągu 30 dni od doręczenia mu odpisu wyroku wraz z uzasadnieniem, wnieść kasację sporządzoną i podpisaną przez adwokata lub radcę prawnego albo wystąpić do Sądu odwoławczego z wnioskiem o wyznaczeniu mu obrońcy z urzędu celem zainicjowania postępowania kasacyjnego (art. 524 § 1 k.p.k.). P. K. żadnej z tych czynności nie wykonał w ustawowym 30 - dniowym terminie (tj. do dnia 13 lipca 2024 r. włącznie), co skutkowało bezskutecznym upływem terminu zawitego do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 7 grudnia 2023 r., sygn. akt II AKa 320/23. Dlatego Przewodnicząca Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Warszawie nie powinna była podejmować czynności skutkujących przyjęciem kasacji.

Późniejsze wyznaczenie skazanemu obrońcy z urzędu, na skutek uwzględnienia wniosku złożonego przez niego w dniu 21 stycznia 2025 r., nie sanuje powyższego błędu i nie wywołuje skutku w postaci przywrócenia stronie terminu do wniesienia kasacji. Dlatego, pomimo wniesienia kasacji przez obrońcę z urzędu w sposób zgodny z wymogami formalnymi, kasacji tej nie można uznać za wniesioną w terminie. Nawet bowiem wadliwe decyzje organu procesowego (w tym przypadku Sądu Apelacyjnego w Warszawie) nie prowadzą do uchylenia lub zmiany wymagań sformułowanych przez ustawodawcę w odniesieniu do rygorów obowiązujących w odniesieniu do nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Błędne rozstrzygnięcia sądu podlegają uchyleniu lub mogą powodować wydłużenie, a czasami nawet przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowych, ale nie znoszą regulacji ustawowych istniejących w tym zakresie i nie zwalniają z

obowiązku ich przestrzegania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2014 r., III KZ 51/14).

Z tego względu, stwierdzając, że kasacja na korzyść skazanego została wniesiona po terminie, Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 531 § 1 k.p.k., pozostawił ją bez rozpoznania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[J.J.]

[a.ł.]